

er det et Skindbræg; men det gjør man, naar man lader disse Bevillinger bestaae; thi hele Møllevæsenets Tilværelse bestaaer slet ikke i Andet. Det er den samme Anordning af 1797, troer jeg, som har reguleret hele Møllevæsenet, og med Hensyn til hvilken vi sige: Nu skal der være en Stilstand i Anordningen, indtil fuldkommen Frihed indtræder, for at de Capitaler, som i Tro paa, at man ikke vilde gaae videre i denne Rækning, eller idetmindste være meget nøteregnende med Uddeling af Bevillinger, ere anlagte i Møllenæringen, ikke skulde udsættes for Fare. Det er, synes mig, den simpleste Ting ikke at gaae ind paa at skaffe visse Næringsdriyende anden Adkomst til at male for sig selv, end de kunne faae ved at betale til Møllerne derved; thi Spørgsmaalet er ikke om, at skaffe dem Leilighed til at male billigt eller for ingen Ting, men om at skaffe dem Adgang til at male for sig selv med egen Kraft og paa den beqvemteste Maade. Naar de altsaa kunne komme dertil, ved at betale til Møllerne, saa er det den simpleste Form i Overgangstiden, og derved er allerede i Grunden givet en stor Frihed, en stor Lettelse for de Næringsdriyende; det er meget lettere for en Mand for sine Penge at kunne tilkjøbe sig en Rettighed, end at staae i det mislige Forhold at kunne faae et Afslag, naar han søger om Bevilling. Adgangen til Bevilling er ingen Berettigelse til Bevilling, Anordningen har paa ingen Maade tilstaaet nogen Berettigelse. Der er en simpel og ganske naturlig Wei til at kunne komme overeens med Møllerne derom, hvorefter vi kunne sige til vedkommende Næringsbrugere: Saaledes kunne I komme til at drive eders eget Næringsbrug, og Møllerne ville naturligviis ikke forlange Mere der end det, hvorfor de kunne male for eder, ja, de ville være fornøiede med Mindre. Naar man blev staaende ved det tidtomtalt grønne Malt, var det en ganske anden Sag; thi den kan ikke males af Møllerne, og den kan ikke bringes til Møllerne, og deri ligger hele Narfagen, hvorfor man har maattet skaffe denne Beskyttelse. Men man er gaaet videre i dette Forslag, man er gaaet ind paa et saadant Gebet, at den hele Lov ved Hjælp

af dette ene Endringsforslag maa tabe hele sin Betydning.

David: Jeg skal ikke nægte, at det undrer mig, at dette Forslag under Nr. 2, som jeg ogsaa har tiltraadt, har mødt saa megen Modsigelse hos det ærede Medlem fra Hølsbeks Amts 2det District (Tscherning) (Hør! Hør!). Under forrige Møde foreslog det ærede Medlem, at vi skulde gjøre et Slags Razzia paa alle de Endringsforslag, der da vare stillede, og at man i Overgangsperioden skulde holde sig til det nu Bestaaende (Tscherning: Nei!). Det var Hovedtanke i det, som det ærede Medlem dengang udtalte, og jeg tillod mig derfor strax at gjøre opmærksom paa, at der til det nu Bestaaende ogsaa hører, at der igjennem Bevilling gives visse Næringsbrugere Tilladelse til at formale, hvad de behøve til eget Næringsbrug. Det mødte ingen Modsigelse fra det ærede Medlems Side, ligesom det heller ikke kunde det, da det er et Factum. Da det nu er aldeles utvivlsomt, at Loven hjemler Møllerne i Overgangsperioden flere Fordele, som de hidtil ikke have haft, saa forekommer det mig unægteligt, at dersom den Tilladelse, som hidtil har kunnet opnaaes igjennem Bevilling, nu til Gunst for Møllerne skulde berøves andre Næringsbrugere i 10 Aar, saa vilde Nærings- og Industrien i det Hele taget derved være sat i en ugunstigere Stilling; end hidtil har været Tilfældet; og det kan dog aldrig være overeensstemmende med Tanken i Grundlovens § 88, at man, istedetfor at arbeide hen mod en friere Tilstand i en Overgangsperiode af 10 Aar skulde lænkebinde flere Industriegrene mere end de allerede ere, til Fordeel for en anden enkelt Næringsvei. Jeg kan derfor virkelig ikke indsee Andet, end at det er en simpel Retfærdighed mod Industrien i det Hele taget, som man her reclaimerer, at den hidtil bestaaende Adgang for visse Næringsbrugere til at erholde Tilladelse til at formale til Brug i egen Næringsdriift, ogsaa skal vedblive; det er det Mindste, siger jeg, som man kan gjøre for Industrien i det Hele taget, medens man i §§ 5, 6 og 12 indrømmer Møllenæringen betydelige Fordele i Overgangsperioden. Jeg maa tilstaae, at jeg